

Bevezetés a programozásba 2

3. Előadás: Bevezetés az öröklődésbe

Tagfüggvény

```
struct Particle {  
    int x,y;  
    unsigned char r,g,b;  
    void rajzol() {  
        gout << move_to(x, y)  
        << color (r, g, b)  
        << dot;  
    }  
};
```

```
Particle p;  
...  
p.rajzol();
```

Tagfüggvényhasználat

- Elsődleges szerep: a típus saját műveleteinek nyelvi egysége az adatokkal
  - A típus: adat és művelet
- Jótékony hatása:
  - Az adatmezőkre hivatkozás feleslegessé válik
  - Ezért funkció változtatáskor sokszor elég a tagfüggvényekhez nyúlni
  - Ezek a programkód jól meghatározható részét alkotják, nem lesz kifelejtvé semmi

Másik szintaxis

```
struct Particle {  
    int x,y;  
    unsigned char r,g,b;  
    void rajzol();  
};  
  
void Particle::rajzol() {  
    gout << move_to(x, y)  
    << color (r, g, b)  
    << dot;  
}
```

Interface - Implementation

```
struct Particle {  
    int x,y;  
    unsigned char r,g,b;  
    void rajzol();  
};
```

```
void Particle::rajzol() {  
    gout << move_to(x, y)  
    << color (r, g, b)  
    << dot;  
}
```

Speciális tagfüggvények

- Konstruktor
- Destruktor
- Másoló konstruktor
- Értékadó operátor
- Ezek mindegyike objektum létrejöttével, megszűnésével, vagy másolásával foglalkoznak
- Ha te nem írsz, akkor is van!

Programozási stratégia

- Milyen szerepű típusokat használjunk?
  - Ez a legnehezebb (olyan mint az utiban a licit)
  - Beleértendő a teljes tagfüggvény készlet
- A kiválasztott típusokat hogyan reprezentáljuk?
- A tagfüggvények implementálása az adott reprezentációval
- Főprogram megírása a típusokkal
- Kritika: akkor sok hasonló szerepű típusnál sok hasonló tagfüggvényt kell leírni. Hogyan lehetne ezen spórolni?

Öröklődés

- A struct megfogalmazásánál azzal kezdjük, hogy a struct tartalmaz minden mezőt és tagfüggvényt, ami egy másik, már meglevő structban van, és ezt bővítjük
- Ha akarjuk, akár felülbírálnak néhány tagfüggvényt is, de az egyformákat nem kell újra megírni.
- Ilyet sima függvényekkel nem lehet csinálni, a tagfüggvényhasználat egyik legfontosabb oka ez

Példa öröklődésre: Ős

```
struct Particle {
    int x,y;
    void torol() {
        gout << move_to(x, y)
        << color (0, 0, 0) << dot;
    }
    void rajzol() {
        gout << move_to(x, y)
        << color (255, 255, 255)
        << dot;
    }
};
```

Példa öröklődésre: Ős és örökös

```
struct Particle {  
    int x,y;  
    void torol() {  
        gout << move_to(x, y)  
        << color (0, 0, 0) << dot;  
    }  
    void rajzol() {  
};
```

```
struct ColorParticle : public Particle {  
    unsigned char r,g,b;  
    void rajzol() {  
        gout << move_to(x, y)  
        << color (r, g, b)  
        << dot;  
    }  
};
```

Példa öröklődésre: Ős és örökös

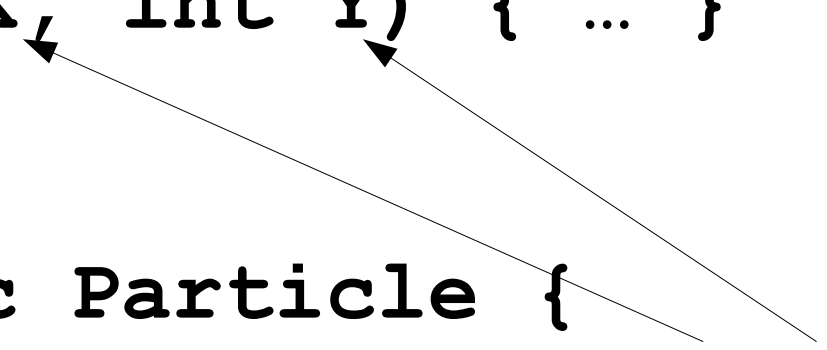
```
struct Particle {  
    int x,y;  
    void torol() {  
        gout << move_to(x, y)  
        << color (0, 0, 0) << dot;  
    }  
    void rajzol() {
```

```
        struct ColorParticle : public Particle {  
            unsigned char r,g,b;  
            void rajzol() {  
                gout << move to(x, y)
```

```
Colorparticle c;  
c.x=c.y=100; c.r=255; c.g=c.b=128;  
c.rajzol(); // ... refresh ...  
c.torol();  
c.x+=5;  
c.rajzol(); // ... refresh ...
```

Öröklődés és a konstruktorok

```
struct Particle {  
    Particle(int X, int Y) { ... }  
};  
  
struct Ho : public Particle {  
    Ho(int X, int Y) : Particle(X,Y)  
    { ... }  
};
```


Öröklődés

- Jelölése:

```
struct Os { .. };  
struct Orokos : public Os { .. };
```
- Elnevezések:
  - Ős, őosztály, bázis
  - Örökös, leszármazott
- A „:” az örökítés jele itt is, mint a konstruktornál
- A „public” azt jelenti, hogy az ős láthatósági viszonyait változtatás nélkül vesszük át.

Az „is a” reláció

```
struct A {  
};
```

```
struct B : public A {  
};
```

```
int main() {  
    A a;  
    B b;  
    a=b;  
    b=a;  
}
```

Garantálva van,
hogy minden
mező létezik

Öröklődés

- Ezzel a lehetőséggel megspórolhatunk hasonló tartalmú kódrészleteket, ami hasznos, mert
  - Adott funkció csak egyszer szerepel, ha változtatni kell, elég egy helyen változtatni
  - A forráskód rövidebb, tehát átláthatóbb, és kevesebb a hibalehetőség
  - Hamarabb készen van a program, mert nem kell sokat gépelni
- Ugyanakkor ez a lehetőség egy újfajta gondolkodást igényel: eleve érdemes úgy tervezni, hogy koncentrálunk a hasonlóságokra

Tervezés öröklődéssel

- Észrevettem, hogy szükség van hasonló dolgokra, mi a teendő?
  - Van átfedés a mezők között? (pl mindegyiknek koordinátái vannak)
  - Van átfedés a műveletek között? (pl mindegyiket ki lehet rajzolni)
  - Van különbség funkcióban? (pl. nincs, ha csak a színükben különböznek, de van, ha másképp mozognak)
- Ha ezekre a kérdésekre igen a válasz, érdemes megfontolni az öröklődést

Öröklődés

- Van tehát A és B típusom, amik között átfedés van, és funkcióbeli különbség
- Elkészítem a C nevű őst, amiben kizárólag a közös van benne
- Utána az A-t és a B-t úgy, hogy örökölnék C-től, és a különbségek vannak bennük leírva
- Végül használom A-t és B-t, és a közös tagfüggvények csak egyszer vannak megírva

Öröklődés

```
struct Futo : public Sakkbabu {  
    bool szabalyos(int cx, int cy);  
};
```

```
struct Bastya : public Sakkbabu {  
    bool szabalyos(int cx, int cy);  
};
```

Öröklődés

```
struct Sakkbabu {
    int x,y;
    void lep(int cx, int cy) {
        x=cx;
        y=cy;
    }
    bool szabalyos(int cx, int cy) {
        //ez a bábu típusától függ
    }
};
```

Öröklődés

```
struct Sakkbabu {
    int x,y;
    void lep(int cx, int cy) {
        if (szabalyos(cx,cy)) {
            x=cx;
            y=cy;
        }
    }
    bool szabalyos(int cx, int cy) {
        //ez a bábu típusától függ
    }
};
```

Ez lenne kényelmes

```
int main() {  
    vector<Sakkbabu> babuk(16);  
    babuk[0] = valahogy Futo  
    babuk[1] = valahogy Bastya  
    ...  
    bool sakkban=false;  
    for (int i=0;i<babuk.size();++i) {  
        if (babuk[i].szabalyos(kirx, kiry) {  
            sakkban=true;  
        }  
    }  
}
```

Mi a technikai korlát?

- A típus fix, ha a vector Sakkbabut tartalmaz, akkor a Sakkbabu tagfüggvénye fog meghívódni, nem a leszármazottaké
- Egy közönséges változónak nem lehet egyszerre két típusa is.
- Kéne egy olyan konstrukció, ami lehetővé teszi, hogy
  - „két típusa legyen egy változónak”, egy amivel deklaráljuk, egy ami szerint tagfüggvénye hívódik
  - futás közben dőlhessen el ez utóbbi

Dinamikus változó

```
int main() {  
    int a=0;  
    int b(0);  
  
    int *m = new int(0);  
  
    cout << a;  
    cout << b;  
    cout << *m;  
  
    delete m;  
  
}
```

- Típus* : mutató
- *mutató : mutatott érték
- new : kérünk memóriát most
- delete : felszabadítás
- veszélyes!

Mutatók

- A mutató veszélyes, mert
  - ha nem olyan memóriaterületre mutat, ami a mienk, akkor a program lefagy
  - ha nem oda mutat, ahová gondoljuk, nehezen magyarázható hibás működést kapunk
  - meglepően sok dolgot lehet mutatóval csinálni, pl. lehet hozzáadni számot, hogy mennyivel odébb mutasson. Ha elírsz valamit, jó eséllyel lefordul, és nem azt csinálja, amit vársz.
  - nem lehet eldönteni a mutatóról, hogy érvényes-e
    - kivétel a nullába mutató mutató: nullmutató. Az tuti nem.

Statikus és dinamikus típus

```
struct A {  
};  
  
struct B : public A {  
};  
  
int main() {  
    A *m = new B;  
}
```

Statikus

Dinamikus

- Statikus típus: a deklaráció típusa
- Dinamikus típus: a példányosítás típusa
- Ez utóbbi menet közben dől el

A dinamikus típus fordításkor ismeretlen

```
struct A { ... };
struct B : public A { ... };
struct C : public A { ... };
int main() {
    A *m;
    if (rand()%2) {
        m = new B;
    } else {
        m = new C;
    }
    // m dinamikus típusa fordítási időben nem ismert
}
```

Mutatók, jelölések

- `T v;`
- `v=érték`
- `v.mező=érték`
- `vector<T> v;`
- `v[i]=érték`
- `v[i].mező=érték`
- `T *m=new T;`
- `*m=érték`
- `m->mező=érték`
- `vector<T *> mv;`
- `*mv[i]=érték`
- `mv[i]->mező=érték`
- `delete m`

Öröklődés és a konstruktorok

- Példányosításkor az ősök konstruktorai is lefutnak
- Ha nem csinálsz semmit, akkor az alapértelmezett konstruktort próbálja meg
  - Ha az ősnek nincs paraméter nélküli konstruktora, akkor gondoskodni kell a paramétereiről
  - Ezt a konstruktornál kettősponttal tehetjük meg
- Először a legősibb konstruktor fut le, és sorban az öröklődési lánc lépései

Dinamikus típus alkalmazása

```
struct Particle {  
    ...  
    void mozog( ... );  
    ...  
};  
  
struct Ho : public Particle {  
    ...  
    void mozog( ... );  
    ...  
};
```

Dinamikus típus alkalmazása

```
int main() {  
    vector<Particle *> v;  
    Particle *m1 = new Particle(X,Y);  
    Particle *m2 = new Ho(X,Y);  
    v.push_back(m1);  
    v.push_back(m2);  
  
    ...  
    for (int i=0;i<v.size();i++) {  
        v[i]->mozog( ... );  
    }  
  
    ...  
}
```

Hol is tartunk?

- Östípusból leszármazottat készítettünk
  - A közös részeket csak egyszer kellett megírni
  - A különbségeket bővítés mellett felüldefiniálással is megadhatjuk
- Mutatóval példányosítva közös vektorba fűzhettük a rokonokat
  - Lefordul az a program, ami a közös szignatúrájú, de különböző implementációjú függvényeket hívja
  - Csakhogy egyformán viselkednek

Kulcsszó: virtual

```
struct Particle {  
    ...  
    virtual void mozog( ... );  
    ...  
};  
  
struct Ho : public Particle {  
    ...  
    void mozog( ... );  
    ...  
};
```

A felhasználó
rész változatlan

virtual

- Ha egy tagfüggvény virtual, az azt jelzi, hogy függvényhíváskor a dinamikus típus szerint dől el, hogy melyik tagfüggvény hívódik meg
- Ha nincs virtual, mindig a statikus típus szerint hívódik meg a tagfüggvény

```
int main() {  
    vector<Particle *> v;  
    Particle *m1 = new Particle(X,Y);  
    Particle *m2 = new Ho(X,Y);  
  
    ...  
    for (int i=0;i<v.size();i++)  
    {  
        v[i]->mozog( ... );  
    }  
  
    ...  
}
```

```
struct Particle {  
    ...  
    virtual void mozog( ... );  
    ...  
};  
  
struct Ho : public Particle {  
    ...  
    void mozog( ... );  
  
    ...  
};
```

A virtual használata

- Ha egy tagfüggvényt arra tervezel, hogy az örökösök majd intézik a konkrét teendőt, az legyen virtual
- Ha egy tagfüggvény szerepét rögzíteni akarod, amit minden leszármazottnak egyformán kell csinálnia, akkor az nem virtual
- Ha bizonytalan vagy, tervezd újra!

Az osztály

- A tagfüggvények mint típusműveletek
- A láthatóság szabályozása
- És az öröklődés lehetősége együtt a struct hagyományos fogalmánál annyival gazdagabb, hogy **class**-nak hívjuk
- Technikailag a különbség kicsi
- Fogalmilag a különbség nagy
  - Illik jelezni a programokban

Osztály

```
class Particle {  
public:  
    Particle(int X, int Y);  
    virtual void mozog( ... );  
    virtual void rajzol( ... );  
protected:  
    double x,y;  
    unsigned char r,g,b;  
};
```

Mikortól class a struct?

- Néhány tagfüggvény, és teljes láthatóság még struct
- Láthatóság, vagy öröklődés bevezetésekor illik class-ra váltani
- Egy rendes class-nak nincs publikus adatmezője
  - ... és nincs minden mezőhöz „szetter” tagfüggvénye

Objektumorientált programozás

- alias objektumelvű programozás
- A problématerületi fogalmakból osztályokat képzünk (nehéz, rutin meg tapasztalat kell)
  - Örökösödési hálózat figyelembe vételével
- A reprezentációt elrejtjük, a típust lényegében a tagfüggvényeivel jellemezzük (pl össze lehet adni őket)
- A kész tervet akár csoportmunkában implementáljuk